

Collegial-Tidende

for
Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 12. Den 20de Marts 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen,
Ridder af Dannebrog,
Conferensraad og Deputeret
i det danske Cancellie.

Peter Johan Monrad,
Conferensraad og Deputeret
i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Eieren af Gaarden Iselingen har for Cancelliet an-
draget, at, efterat han, tilligemed 4 andre Interes-
senter, i Aaret 1804 havde kjøbt bemældte Gods,
blev en Kapital af 150,000 Rdlr. d. C., tilhørende
det Iselingste Fidei Commis, staaende i Samme; at
Interessentskabet derpaa i Aaret 1810 blev ophævet
og Hovedgaarden overladt fornævnte Eier saaledes,
at denne Kapital, paa hvilken imidlertid 20,000 Rdlr.
vare afbetalte, med Fidei Commissets Directions Sam-
tykke blev staaende i Gaarden, mod at han derfor
udstedte sin Obligation. Da denne Obligation nu,
i Følge Forordn. af 5te Jan. d. A., skal omskrives i
Rigs-

Rigsbankpenge, har Directionen paaftaaet, at en Femtedeel af Sammes paaalydende Sum skal omskrives som contraheret for 11te Septr. 1807, og de øvrige fire Femte dele efter den sidst udstedte Obligations Datum. Supplicanten har derimod troet, at den hele Kapital maatte være at omskrive efter den af ham udstedte Obligations Datum, og han har i saa Henseende forlangt Cancelliets Resolution. Foranlediget heraf har Collegiet tilkjendegivet Supplicanten, at, da denne Sags Afgjorelse beroer paa Documenternes Fortolkning, saa kan Cancelliet ikke paa Samme indlade sig, men den vil blive at afgjøre ved Domstolene.

Cancelliet har modtaget en Forespørgsel, om en Sum af 24 Rdlr. d. G. aarligt, som en Enke i Følge Skjøde af 18de Junii 1803 oppebærer af Eieren af Huset No. 61 i store Kongensgade, i Stedet for den hende ellers efter bemældte Skjøde tilkommende frie Boepæl, nu, i Følge Forordn. af 5te Jan. d. A., skal udbetales hende i Rigsbankpenge S. B. Daler for Daler, og om nogen Omskrivning paa Skjødet i saa Henseende skal finde Sted. Collegiet har derpaa svaret, at, efter de Samme meddeelte Oplysninger ikke skjønnes rettere, end at denne aarlige Afgift formes delst sin Velde maa blive at tilsvare Enken i Rigsbankpenge Daler for Daler, og at Paategning derom bør skee paa Skjødet, men at i øvrigt intet fra Collegiets

legiets Side kan være til Hinder i, at Sagen afgjøres ved Domstolene.

Bedkommende har for Cancelliet andraget, at have under 22de Oct. f. A. udstedt en Bepæl-Obligation for en Sum af 3000 Rdlr. d. C., hvilke paa Forfaldsbagen den 22de Jan. d. A. bleve tilbudne til Betaling, men at Creditor paaastod Gjælden omskrevet til Riggsbankpenge efter Forordn. af 5te næstforhen, dens 23de §., samt at denne Omskrivning burde skee efter en ældre Datum, paa hvilken han troer at kunde bevise at Gjælden oprindeligt er contraheret. Debitor har derfor forespurgt, hvorvidt han maatte være pligtig til at sœie Creditor i denne hans Paaastand. Cancelliet har derpaa svaret, at det, efter de meddeelte Oplysninger, ikke skjønner rettere, end at, da Fr. af 5te Jan. d. A. har været publiceret for Forfaldsbagen, og Bepæl-Obligationer henhøre til de i §. 23 nævnte For skrivelser, saa maa, som en Folge heraf, Creditor være berettiget til at forlange Obligationen omskrevet til Riggsbankpenge efter Tabel Littr. A, saavelsom til at faae Gjældens Alder bestemt efter den Tid, da den beviisligent blev stiftet. I øvrigt kan intet være til Hinder i, at Sagen afgjøres ved Domstolene, isald Bedkommende maatte ønske det.

Directionen for det octroyerede danske asiatiske Compagnie har forespurgt, om det ikke maatte være tilladt, af Kapitaler, som allerede ere udlånte paa Berel-Obligationer, og som nu, i Folge Forordn. af 5te Jan. d. A., skulle omskrives i Rigsbankpenge, at oppebære $2\frac{1}{2}$ pro Cento i Renter? Cancelliet har i den Anledning svaret, at det ikke skønner rettede, end at, da allerhøiſtbemælte Forordnings §. 23 viser, hvorledes private Forſkrivelſer, af hvad Slags de end maatte være, skulle omskrives i Rigsbankpenge, og den vedhæftede Tabel Litr. B. efter §. 25, hvorledes Renterne af de i Rigsbankpenge omſkrevne Kapitaler ſkulle ſvares, uden at gjøre nogen Forſkjæl med Hensyn til Renternes Størrelſe imellem de forſkjellige Slags Gjældsbreve, ſaa ſynes der ikke heller at være Anledning til at tillægge Berel-Obligationer, der have været udstedte for Forordningens Bekjendtgjørelſe, større Forrøttigheder end alle andre Obligationer, eller af dem at betinge høiere Renter end de i Tabellen Litr. B i Almindelighed foreſkrevne. Det er i øvrigt en Selvfølge, at, hvis Vedkommende maatte ønske at ſee denne Qvæſtion afgjort ved Domſtolene, intet derudi kan være dem hinderligt.

I en til Cancelliet indkommen Skrivelse er antageligt, at der, under 1ste Novbr. f. A., paa Berel-Obligation er låant 2000 Rdlr. d. C., som Debitor,
ved

ved Obligationens Forsalbstid, har troet at burde tilbagebetale efter Forordningen af 5te Jan. d. A. S. 31, hvorimod Creditor har paastaet Samme omskrevet til Rigsbankpenge efter Forordningens S. 23, i hvilken Anledning er forespurgt, hvorledes med denne Obligation skulde forholdes. Collegiet har derpaa svaret, at efter de meddeelte Oplysninger skjøntes ikke rettere, end at den omhandlede Obligation bør omskrives i Rigsbankpenge i Overensstemmelse med Forordningens S. 23 efter Gjældens Velde. Men, saafremt Spørgeren hellere skulde ønske at see denne Kvæstion afgjort ved Domstolene, kan denne Resolution ikke deri være ham hinderlig.

Da Cancelliets Betænkning er bleven forlangt om, hvorvidt de Kvarteerpenge, som, ifølge Reglement af 4de August 1788, godtgjøres de givte udkommanderede Officerer for deres i Garnisonerne tilbageblevne Familier, kunne være at betale i Rigsbankpenge, Daler for Daler; saa har Collegiet derpaa svaret, at det ikke skjøntes rettere, end at der med disse Kvarteerpenge maa forholdes efter Forordningen af 5te Jan. d. A. S. 43, og Samme, som en Folge heraf, godtgjøres med 1 Rigsbankdaler for hver Rigsdaler dansk Conrant af deres oprindelige Beløb,

Cancelliet er fra Finants-Collegiet meddeelt en Ansøgning, hvori Vedkommende anholder om at maatte indfri en Obligation af 1ste Septbr. 1808, udstedt til den kongelige Kasse for en Sum af 3400 Rdlr. d. E., i Overensstemmelse med Forordningen af 5te Jan. d. A. §. 31, paa Grund af, at denne Gjæld, der oprindeligen reiser sig fra de Summer, Supplicanten pr. Saldo var engelske Undersaatter skyldig, men med hvis Indbetaling i den kongelige Kasse ham var tilstaaet Udsættelse, formeentligt skulde være at betragte som Boggjæld. Collegiet har derpaa svaret, at det, efter de meddeelte Dplysninger, ikke skjonner rettere, end at Supplicantens Gjæld til den kongelige Kasse maa være at omskrive i Rigsbankpenge efter Obligationens Værdi, i Overensstemmelse med Forordningen af 5te Jan. d. A. §. 23, men at det i øvrigt staaer Supplicanten aabent at see Sagen afgjort ved Domstolene.

Niddermanden for Skippertauget i Kjøbenhavn har, i Anledning af den ved Forordningen af 5te Jan. d. A. paabudne Forandring i Pengevæsenet, forespurgt, hvorledes de ved Laugs-Artiklerne af 25de Jan. 1707, §§. 6 og 10, samt Reskript af 11 Febr. 1769, og Cancellie-Skrivelse af 10de Sept. 1803 bestemte Afgifter til Lauget, herefter ville blive at beregne i Rigsbankpenge. Collegiet har derpaa svaret, at de ovenberørte Afgifter, ifølge bemældte Forordnings

ordnings §. 43, herefter ville blive at beregne med
i Rigsbankdaler S. V. for hver Rigsdaler d. C.

Cancelliet har modtaget følgende Forespørgsler:

1) om, naar der i Decbr. f. A. er oprettet Kjøbe-
kontrakt om en Eiendom, i hvilken det er fastsat, at
Etkjødet og Prioritets Obligationerne skulle udfærdig-
ges den 11te Juni 1813, Obligationerne da skulle
omskrives i Rigsbankpenge efter Kjøbecontractens Da-
tum, eller efter det den 11te Junii udstedende Kjø-
des Datum; og 2) om en Sum, som er laant paa
Bexel-Obligation den 8de Dec. f. A. skal omskrives i
Rigsbankpenge efter den Forordningen af 5te Jan.
1813 vedhæftede Tabel Litr. A, eller udbetales i
Overeensstemmelse med Forordningens §. 31. Col-
legiet har derpaa svaret, at efter den Maade, hvor-
paa disse Qvæstioner ere fremsatte, skjønner det ikke
rettere, end at 1) naar Kjøbekontrakten er oprettet
før Forordningen af 5te Jan. d. A. udkom, maae
de Pante-Obligationer, som længere hen blive at
udstede, komme til at lyde paa Rigsbankpenge efter
Kjøbekontractens Datum, og 2) at det i dette Til-
fælde maa have sit Forblivende ved Forordningens
23, 24 og 28 §§., hvorefter Summen bliver at
omskrive til Rigsbankpenge efter Gjældens Velde, med
mindre den af Creditor strax forlanges udbetalt. Dog
overlades det Bedkommende, om de hellere ønske at
lade de opstaaende Qvæstioner afgjøre ved Domstolene.

Bed-

Vedkommende har for Cancelliet anbraget, ved Afregning at være bleven skyldig 650 Rdlr. d. C., hvorfor under 30te Nov. 1808 er udstedt Beviis, samt derhos forespurgt, om denne Forsskrivelse maatte være at henføre blandt de Slags Beviser, som omhandles i Forordningen af 5te Jan. d. A. §. 31, eller blandt dem, som omtales i §. 23. Collegiet har derpaa svaret, at det, efter de meddeelte Dplysninger, ikke skjonner rettere, end at dette Beviis, som Revers, maa blive at omskrive efter allerhøist bemældte Forordnings §. 23 til Rigsbankpenge, dog at Vedkommende forbeholdes, at afgjøre Sagen ved Domstolene, om de maatte ønske det.

En Gjæstgiver har for Cancelliet anbraget, at han i Aaret 1811 har leiet en Kroes Gjæstgiverie, uden Torder og Brændeviinsværk, for 5000 Rdlr. d. C. aarligen, at betale i 4 Terminer, nemlig 1ste Febr., 1ste Mai, 1ste Juli og 1ste Novbr. Da Kroens Eier ved den til 1ste Febr. d. A. forfaldne Termin har fordret, at Afgiften skulde betales i Rigsbankpenge efter Forordningen af 5te Jan. næstforhen, dens 37de og 39de §§; saa har fornævnte Gjæstgiver forespurgt, hvorledes han i denne Henseende har at forholde sig. Collegiet har derpaa svaret, at det, efter de meddeelte Dplysninger, ikke skjonner rettere, end at der med den contraherede Leiesums Betaling i

Rigs

Rigsbankpenge bliver at forholde efter allerhøistbemældte Forordnings §. 39. Dog forbeholdes Bedkommende at afgjøre Sagen ved Domstolene, isald de maatte ønske det.

Cancelliet har modtaget en Forespørgsel fra tvende Sognepræster, om den dem for sidstafvigte Aar tilkommende Tiendeafgift, som betales dem med Penge efter den sidst satte Kapitelstaxt, skal beregnes paa den i Forordningen af 5te Jan. d. A. §. 37 fastsatte Maade, med 1 Rbdlr. for hver 4 Rbdlr. d. E. Collegiet har derpaa svaret, at, da den ommældte Tiendeafgift er Wederlag for den i forrige Aar forfaldne Tiende og skal betales efter den for forrige Aar satte Kapitelstaxt, der er beregnet i dansk Courant, saa bliver Tiendeafgiften at erlægge i Rigsbankpenge efter det Forhold af 1 Rbdlr. for hver 6 Rbdlr. d. E.

Bedkommende have for Cancelliet andraget, at have under 15de Decbr. f. A. indgaaet en Contract med et Handelshuus her i Staden, om at laane Samme 84,000 Rbdlr. d. E. til 1te Marts d. A., imod derfor at erholde Obligation paa 7000 Sifr. Species, at tilbagebetale efter 3 Mars Forløb, samt at Handelshuset i Anledning af Forordningen af 5te Jan. d. A. har tilbudt at udstede Obligation for

14,000

14,000 Rbdlr. S. V., hvilken den Vedkommende ogsaa er villig til at imodtage, men at Handelshuset derhos har op sagt Kapitalen til Udbetaling i næstkommende 11te Juni Termin, hvorimod den Vedkommende har troet, at Kapitalen, ifølge den indgaaede Contract, maatte blive staaende hos Handelshuset de bestemte 3 Aar, uden forinden, imod hans Billie, at kunne paatvinges ham, hvorhos han har forespurgt, hvorvidt denne hans Formening maatte være grundet. Collegiet har derpaa svaret, at efter den Maade, hvorpaa Sagen er fremsat, skjønner det ikke rettere, end at Debitor maane være uberettiget til at opsig og udbetale denne Kapital imod Vedkommendes Billie, forinden den ommældte Tid af 3 Aar er forløben. Det kan nemlig, efter Cancelliets Formening, ikke antages, at en Debitor, som har forpligtet sig til at modtage en vis Sum af sin Creditor, til en imellem dem aftalt Termin, efter allerhøistbemældte Forordnings Publikation, imod at Kapitalen skal staae uop sagt i en vis Tid fra Debtors Side, skulde kunne benytte sig af det i Forordningens §. 30 indeholdte Beneficium til, naar han vil, at opsig og udbetale Kapitalen efter Omkrivningsforholdet før den contraherede Termins Forløb; thi, da enhver Contract skal holdes i alle dens Ord, Punkter og Klausuler, vil Debitor ikke, naar Contracten skal oprettes skriftligen, kunne undslaae sig for at indrykke den Klausul, at Kapitalen først efter den bestemte Tids Forløb kan opst-

opføres fra hans Side, og, naar dette ved Contracten fastsættes, maa det derved have sit Forblivende, siden Contracten ellers i alle Henseender er lovlig. Dog staaer det Vedkommende frit for, at lade Sagen afgjøre ved Domstolene.

Ved Reskript af 19de Marts d. N. til Biskoppen over Nordlandenes og Finmarkens Amter, er det besaalet, at Kistrand og Kielvig Sogneskald i Vestfinmarken herefter skal være foreenet med Kautokeino og Afjuvara Sogneskald sammesteds.

Lovgivninger.

Placater.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt, at da Vi med Mishag have erfaret, hvorledes adskillig Uorden i Udskrivningen til Vor Frigstjeneste har indsnæget sig derved, at de, til hvem Forretninger samme vedkommende betroes, undertiden have blandet sig i aldeles private Underhandlinger angaaende Stillingen i Andres Sted; saa ville Vi, til at forebygge Saadant, herved paa det alvorligste have forbudt enhver af Vore civile, geistlige og militaire Embedsmænd, samt Enhver som nogen offentlig Forretning i Anledning af Udskrivningsvæsenet er overdraget, saavelsom hines eller disses Fuldmægtige, at paatage sig eller afgive sig med at leie Nogen til at

ind-

indtræde i en Andens Forpligtelser ved Vor Lands eller Søe-Krigstjeneste, da Underhandlinger af dette Slags maae agtes upassende for dem, og det alene er Sessionerne, af hvem de imellem den Tjenstpligtige og den Stillende indgaaede Vilkaar skulde stadfæstes. Forseer Nogen sig herimod, da maa han vente sig Tabet af Vor Hyldest og Naade, ligesom han og vil vorde anseet med Embeds- eller Bestillings-Forliis, eller anden Straf efter Omstændighederne.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 10de Marts 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Knudsen. Bülow. Monrad.

Hø. Majestæt Kongen har, under 5te. d. M., allernaadigst resolveret saaledes. "Vi ville allernaadigst have den Kjendelse, der i Overensstemmelse med Forordningen af 20de Juni 1788 §. 26 skal erlægges til Landmilicefonden, naar en Værnepligtig stiller en Mand i sit Sted, herefter fastsat saaledes, at der skal erlægges 50 Rigsbanksdaler S. B. af dem, der stille for sig ved den staaende Hær, og 25 Rigsbanksdaler

valer S. B. af dem, der stille for sig ved annecteret Bataillon." Hvilket herved kundgjøres til alle Bedommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det Kongelige Danske Cancellie, den 9 Marts 1813.

(Fortsættelse af Sportel-Reglementet for den kongelige Landsøver- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.) (see No. II.)

§. 79. Af alle Slags Handelsvarer, der i en samlet Sum udgjøre 500 Rdlr. eller derover, og som sælges i saa store Partier, som de, der efter Forordningen af 4de August 1742 ere Gjenstande for Handel en gros, bliver, naar Samme ved frivillig Auction sælges af en til Handel med saadanne Varesorter berettiget Person, Sallariet saaledes nedsat: af det, som er over

500 Rdlr. indtil 3000 Rdlr.	=	2 pro Cento
3000 — — 4000 Rdlr.	=	1½ pro Cento
4000 — — 5000 Rdlr.	=	1 pro Cento
5000 — — 10000 Rdlr.	=	½ pro Cento
10,000 Rdlr. og derover	=	¾ pro Cento.

Herved maa dog ikke Gods, der tilhører forskellige Personer, regnes sammen, hvorimod Sallariet bestemmes med Hensyn til Beløbet af de hver Eier for sig tilhørende Effekter.

§. 80. Naar Handelsvarer sælges stykkevis, eller i mindre Partier end de i §. 79 omhandlede, men

men ellers alle de i denne §. forudsatte Omstændigheder finde Sted, bliver Sallariet af det, der overstiger 500 Rdlr., 2 pro Cento.

§. 81. Men af de danske vestindiske Ders Produkter, samt af Retourvarer, som hjembringes fra Island og Finmarken, svares, naar disse ved frivillig Auction bortsalges af Personer, som dermed drive Handel, kun $\frac{1}{2}$ pro Cento, for saavidt Sallariet ellers efter §. 79 vilde være høiere.

§. 82. For, med Hensyn til Bestemmelserne i §. 79, at godtgjøre, at Varerne virkelig ere af det der benævnte Slags, bør Requirerenten derom meddele sin Attest paa Tro og Love, eller, hvis han er Mægler, under sin aslagte Embedsed. Paa lige Maade bør Mæglerne, naar de ei opgive den Mands Navn, som Varerne tilhøre, attestere, at han er en til Handel med saadanne Varer berettiget Person, samt at Auctionen er frivillig, saa og opgive, naar Varerne tilhøre forskjellige Personer, og hvor meget der i saadald tilhører hver. Naar Andre requirere Auction over Kjøbmandsvarer, bør Eieren, saafremt Moderation af det i §. 73 bestemte Sallarium skal finde Sted, altid opgives, og hans Ret til at drive Handel med det Slags Varer, der begjæres solgte, legitimeres, hvis denne ei kan ansees notorisk.

For urigtig Attestation, som en Mægler forsættligen maatte udstede til at forsvige Auctions Sallariet, er Straffen, i Overensstemmelse med Forordningen af

22de Decbr. 1808 §. 7, Bestillings Fortabelse; og, hvor han befindes af Skjodesløshed at have udstædt en uefterrettelig Attest til Skade for Auktions-Gebyrerne, ansees han med en efter Omstændighederne afpasset Mulk, der dog ei maa være ringere end det dobbelte, eller overstige det femdobbelte af det, Sportekassen ved hans Forseelse havde været udsat for at tabe. For lige Brode udover af Andre anvendes Mulk eller Borgerkabs Fortabelse, efter Omstændighederne. Hvorhos Sportekassen i alle Tilfælde bør erstattes, hvad Tab den har lidt ved den begaaede Svig eller Uefterrettelighed.

§. 83. Naar Guld og Sølv, myntet eller umyntet, samt Prætiøsa ved frivillig Auction bortsælges, nedsættes Sallariet af det, som overstiger 500 Rdlr., til 2 pro Cento. Dog bliver det, som i Slutningen af §. 79 er bestemt, ogsaa her at iagttage.

§. 84. Professorene ved Kjøbenhavns Universitet og deres Stervboer beholde fremdeles det dem ved Reskript af 10de Juni 1778 §. 5 tillagte Beneficium, at kun svare 2 pro Cento af de Bøger, samt Meubler og Løsøre, som de i Kjøbenhavn lade stille til Auction.

§. 85. Naar en fremmed Gesandt, eller nogen, som hører til Gesandtsskabet, eller staaer i Gesandts Tjeneste, begjærer sine Eiendomme eller Effecter bortsolgte ved Auktionsrettens Hjælp, nedsættes Sallariet, for saavidt det ellers er høiere, til 1 pro Cento.

Den

Den samme Nedsættelse tilkommer og deres Stervboer.

(Fortsættelsen følger.)

Pedigt Embede.

Under det danske Cancellie: Aggersøe og Omøe Sogneskole i Sjællands Stift, 175 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 19de Marts er Amtspræsby og Sognepræst for Gyrstinge og Flintrup Menigheder, H. P. Monster, udnævnt til Sognepræst i Ringsted og Anneret Beenløse i Sjælland; Sognepræst for Søllinge og Hellerup Menigheder i Tjen, C. D. Andresen, til Sognepræst for Longelse og Fuglebolle Menigheder paa Langeland; personel Kapellan P. Friis til Sognepræst for Holme og Tranberg Menigheder i Aarhus Stift.

Under Oeconomie- og Commerce-Collegium: Den 1ste Febr. er Registrator Tryde udnævnt til Commercesecretair, og Grosserer Binn til at være Agent med Rang No. 4 i 6te Klasse. Den 3die Marts Copliift Samuelsen i den kongelige Finantskasse Direction til Kassierer ved det kongelige militaire Udsmanufaktur paa Kongsbjerg.

Af denne Tidende udgives ugentligen et Nummer, der forsendes med de ridende Poster til Norge, de danske Provindser og Hertugdømmerne.